
PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2016)0346

Socialinis dempingas ES

2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl socialinio dempingo Europos Sąjungoje (2015/2255(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnį ir SESV 56 straipsnį, 153 straipsnio 5 dalį ir 154 straipsnį,
- atsižvelgdamas į pagrindinę darbuotojų judėjimo laisvę (SESV 45 straipsnis) ir paslaugų judėjimo laisvę (SESV 56 straipsnis),
- atsižvelgdamas į SESV 151 ir 153 straipsnius, taip pat į SESV 9 straipsnį, kuriuo užtikrinama tinkama socialinė apsauga,
- atsižvelgdamas į 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje¹,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas)²,
- atsižvelgdamas į tebevykstantį Direktyvos 2014/67/ES įgyvendinimą,
- atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo³,
- atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 987/2009, nustatantį Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką⁴,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB)

---

¹ OL L 18, 1997 1 21, p. 1.

² OL L 159, 2014 5 28, p. 11.

³ OL L 166, 2004 4 30, p. 1.

⁴ OL L 284, 2009 10 30, p. 1.

Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I)¹,

- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1072/2009 dėl bendrųjų patekimo į tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinką taisyklių²,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1071/2009, nustatantį bendrąsias profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisykles ir panaikinantį Tarybos direktyvą 96/26/EB³,
- atsižvelgdamas į 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiantį Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85⁴ ir į 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo⁵,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių⁶,
- atsižvelgdamas į 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3577/92, taikantį laisvės teikti paslaugas jūrų transportui principą valstybėse narėse (jūrų kabotažas)⁷,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos dėl būtinų reikalavimų laivų įguloms, kurios teikia nuolatinės keleivių gabenimo ir gabenimo keltais tarp valstybių narių paslaugas (COM(1998)0251),
- atsižvelgdamas į 1999 m. birželio 21 d. Tarybos direktyvą 1999/63/EB dėl Europos bendrijos laivų savininkų asociacijos (ECSA) ir Europos Sąjungos transporto darbuotojų profesinių sąjungų federacijos (FST) susitarimo dėl jūreivių darbo laiko organizavimo⁸, iš dalies pakeistą 2009 m. vasario 16 d. Tarybos direktyva 2009/13/EB, įgyvendinančia Europos bendrijos laivų savininkų asociacijų (ECSA) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytą susitarimą dėl 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje⁹,
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 14 d. rezoliuciją dėl veiksmingų darbo inspekcijų kaip darbo sąlygų gerinimo Europoje strategijos¹⁰,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą (ES) 2016/344 dėl Europos platformos, skirtos bendradarbiavimui sprendžiant nedeklaruojamo darbo problemą gerinti, sukūrimo¹¹,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) nustatytus pagrindinius darbo

¹ OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

² OL L 300, 2009 11 14, p. 72.

³ OL L 300, 2009 11 14, p. 51.

⁴ OL L 102, 2006 4 11, p. 1.

⁵ OL L 80, 2002 3 23, p. 35.

⁶ OL L 293, 2008 10 31, p. 3.

⁷ OL L 364, 1992 12 12, p. 7.

⁸ OL L 167, 1999 7 2, p. 33.

⁹ OL L 124, 2009 5 20, p. 30.

¹⁰ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0012.

¹¹ OL L 65, 2016 3 11, p. 12.

standartus ir į jos konvencijas bei rekomendacijas dėl darbo administravimo ir darbo inspekcijos, kurios turi būti laikomos tarptautine norma tais atvejais, kai reikia užtikrinti teisės nuostatų, susijusių su darbo sąlygomis ir darbuotojų apsauga, taikymą,

- atsižvelgdamas į 2010 m. Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo (Eurofound) ataskaitą „Komandiruoti darbuotojai Europos Sąjungoje“¹ ir nacionalines ataskaitas,
  - atsižvelgdamas į Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo (Eurofound) parengtą Europos darbo santykių žodyną²,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 19 d. Komisijos komunikatą „Geresnis reglamentavimas – geresni rezultatai. ES darbotvarkė“ (COM(2015)0215),
  - atsižvelgdamas į 2015 m. Europos Parlamento tyrimą „ES socialinės ir darbo teisės ir ES vidaus rinkos teisė“,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. Komisijos tyrimą „Darbo užmokesčio nustatymo sistemos ir minimalios užmokesčio normos, taikytinos komandiruotiems darbuotojams pagal Direktyvą 96/71/EB, pasirinktose valstybėse narėse ir sektoriuose“,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. Gento universiteto atliktą tyrimą „Netipinių formų darbas aviacijos sektoriuje“, kurį finansavo Europos Komisija,
  - atsižvelgdamas į pranešimą apie Sąjungos padėtį, kurį 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamente perskaitė Komisijos pirmininkas,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą ir Transporto ir turizmo ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetų nuomones (A8-0255/2016),
- A. kadangi nedeklaruojamas darbas ir fiktyvus savarankiškas darbas gali iškraipyti konkurenciją ir tokiu būdu padaryti žalą socialinio draudimo sistemoms, lemti didėjančią mažų garantijų darbo vietų skaičių ir apskritai pabloginti darbuotojų apsaugos lygį ir darbo vietų kokybę, todėl su jais reikėtų kovoti; kadangi dėl didėjančios užsakomųjų darbų ir subrangos tendencijos gali atsirasti galimybių piktnaudžiauti galiojančiomis darbo ir socialinės teisės nuostatomis arba jas apeiti; kadangi itin svarbu kovoti su tokiu piktnaudžiavimu, siekiant išlaikyti judėjimo laisvę vidaus rinkoje ir solidarumą Sąjungoje;
- B. kadangi Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo nustatytas laisvas darbuotojų judėjimas, įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas yra esminiai vidaus rinkos principai;
- C. kadangi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kurią yra pasirašiusios visos valstybės narės, nustatyta, kad visose srityse turi būti užtikrinta vyrų ir moterų lygybė; kadangi vienas svarbiausių ES uždavinių socialinio dempingo atžvilgiu – didinti moterų užimtumą, gerinti moterų padėtį darbo rinkoje ir panaikinti lyčių nelygybę;
- D. kadangi vienas iš pagrindinių ES politikos principų yra socialinė sanglauda, kuri reiškia

¹ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2010/working-conditions-industrial-relations/posted-workers-in-the-european-union>

² <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/industrial-relations-dictionary>

nuolat vykstantį visiems darbuotojams, neatsižvelgiant į tai, ar jie yra vietiniai, ar judūs, užtikrinamo darbo užmokesčio ir socialinės apsaugos lygio suderinimą; kadangi Sąjungoje vis dar esama didelių darbo sąlygų ir užmokesčio skirtumų ir kadangi socialinė konvergencija siekiant aukštesnių standartų yra būtina užtikrinant klestėjimą ir didesnę vidaus paklausą visoje Sąjungoje; kadangi darbo užmokesčio skirtumai yra pagrindinė priežastis, lemianti darbuotojų išvykimą iš savo buveinės šalių;

- E. kadangi SESV 9 straipsnyje įtvirtintas pagrindinis Sąjungos principas skatinti didelį užimtumą, užtikrinti tinkamą socialinę apsaugą, kovoti su socialine atskirtimi ir užtikrinti aukšto lygio švietimą, mokymą ir žmonių sveikatos apsaugą; kadangi dėl krizės ir aukšto nedarbo lygio daugumoje valstybių narių didėja nelygybė;
- F. kadangi vyrų ir moterų darbo užmokestis vis dar nevienodas ir, nepaisant galiojančių ES teisės aktų ir privalomos teisinės galios neturinčių rekomendacijų, pažanga šioje srityje yra itin maža; kadangi padėtį dar labiau apsunkina socialinis dempingas bei vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumas, dėl kurio atsiranda vyrų ir moterų pensijų skirtumas, pagyvenusioms moterims sukeltas didesnį nei vyrams skurdo pavojų;
- G. kadangi prekyba žmonėmis, ypač prekyba moterimis, kuri vykdoma ne tik iš trečiųjų šalių į ES, bet ir tarp ES šalių, dažnai siejama su suklastotomis darbo sutartimis;
- H. kadangi dėl ekstrateritorinių požymių turinčių darbo santykių didėja socialinio dempingo mastas;
- I. kadangi saugumas, keleivių sauga ir tinkamos darbo sąlygos transporto sektoriuje yra tarpusavyje labai susiję;
- J. kadangi 2011 m. Baltojoje knygoje dėl transporto buvo patvirtintas galutinis tikslas – bendros Europos transporto erdvės sukūrimas;
- K. kadangi Komisija paskelbė, kad per 2016 m. ketina pasiūlyti naujas iniciatyvas dėl kelių transporto, įskaitant socialinius aspektus;
- L. kadangi kelių transporto sektorius labai svarbus Europos Sąjungos visuomenei ir ekonomikai ir sudaro beveik tris ketvirtadalius (72 proc.) bendro vietinio krovinio transporto; kadangi šiame sektoriuje pervežama daugiau keleivių nei antžeminiais ir požeminiais geležinkeliais ir tramvajais kartu sudėjus ir jame dirba daugiau kaip 2,2 proc. visų dirbančių ES gyventojų (5 mln. žmonių);
- M. kadangi fizinę ir psichikos sveikatą apsaugančios geros darbo sąlygos yra viena iš pagrindinių kiekvieno darbuotojo teisių¹ ir jos savaime yra vertybė;
- N. kadangi Komisijos Pirmininkas Jean-Claude Juncker 2014 m. liepos 15 d. ir savo 2015 m. pranešime apie Sąjungos padėtį pabrėžė, kad reikia sukurti sąžiningesnę ir tikrai europinę darbo rinką ir kad tai galima pasiekti skatinant ir užtikrinant laisvą piliečių judėjimą, nes tai viena iš pagrindinių mūsų Sąjungos teisių, kartu vengiant piktnaudžiavimo atvejų ir socialinio dempingo pavojaus;
- O. kadangi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 2007 m. gruodžio 18 d. priimtame

---

¹ Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 1 dalis: „kiekvienas darbuotojas turi teisę į saugias, jo sveikatą ir orumą atitinkančias darbo sąlygas“.

sprendime¹ (byla C-341/05 *Laval un Partneri*) pabrėžė teisę imtis bendrų veiksmų, nukreiptų prieš galimą socialinį dempingą, ir tai, jog tokie veiksmai turi būti proporcingi, kad nebūtų ribojamos ES pagrindinės laisvės, pvz., laisvė teikti paslaugas;

- P. kadangi turėtų būti pripažinta, kad Europos socialinė chartija yra valstybių narių konsensuso pagrindinių socialinių teisių srityje išraiška;
- Q. kadangi augant piktnaudžiavimo ir socialinio dempingo mastams silpnėja vidaus rinkos principo rėmimas ir verslo, ypač MVĮ, konkurencingumas, pažeidžiamos Europos darbuotojų teisės ir pakertamas pasitikėjimas Europos integracija, todėl tikroji socialinė konvergencija tampa būtina; kadangi žemės ūkio, statybos, maitinimo ir maisto, transporto, priežiūros ir buitinių paslaugų sektoriai yra pagrindiniai susiję sektoriai;
- R. kadangi galioja svarbus vienodo požiūrio į darbuotojus Europos Sąjungoje ir būtinos socialinės konvergencijos bendrojoje rinkoje principas; kadangi SESV 45 straipsnyje nustatyta, kad dėl laisvo darbuotojų judėjimo draudžiama bet kokia darbuotojų iš valstybių narių diskriminacija dėl pilietybės užimtumo, atlyginimo ir kitais darbo ir užimtumo sąlygų klausimais;
- S. kadangi ir socialinis, ir fiskalinis arba aplinkosauginis dempingas prieštarauja Europos vertybėms, nes kelia pavojų Europos gyventojų teisių apsaugai²;
- T. kadangi didžioji dauguma valstybių narių iki šiol dar neperkėlė Direktyvos 2014/67/ES į savo nacionalinę teisę, nors galutinis direktyvos perkėlimo terminas – 2016 m. birželio 18 d.; kadangi svarbu įvertinti tos direktyvos įgyvendinimo poveikį ją perkėlus į visų valstybių narių nacionalinę teisę, siekiant išsiaiškinti, koks iš tikrųjų jos poveikis kovojant su pripažintu įvairaus pobūdžio sukčiavimu, susijusiu su darbuotojų komandiravimu ir jų apsaugos sistema;
- U. kadangi komandiruoti darbuotojai sudaro apie 0,7 proc. visos ES darbo jėgos³;
- V. kadangi Sąjungoje yra 1,92 mln. komandiruojamų darbuotojų, daugiausia statybos (43,7 proc. visų komandiruojamų darbuotojų), taip pat paslaugų, transporto, komunikacijos ir žemės ūkio sektoriuose;
- W. kadangi laisvas asmenų judėjimas yra būtinas ne tik Europos projektui, bet ir būtina sąlyga siekiant ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos tikslų, kad visose valstybėse narėse būtų pasiektas aukštas ilgalaikio konkurencingumo lygis;
- X. kadangi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas savo sprendime byloje C-396/13 pabrėžė, kad, pirma, Direktyva 96/71/EB siekiama užtikrinti sąžiningą nacionalinių įmonių ir įmonių, vykdančių tarpvalstybinį paslaugų teikimą, konkurenciją ir, antra, užtikrinti, kad komandiruotiems darbuotojams būtų taikomos priimančiojoje valstybėje narėje galiojančios minimalią apsaugą užtikrinančios normos;
- Y. kadangi darbuotojų komandiravimas turėtų būti ne socialinio dempingo priežastis, o

¹ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=71925&pageIndex=0&doclang=lt&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=533949>

² Žr. priimti tekstai, P8_TA(2015)0252.

³ Žr. Jozef Pacolet ir Frederic De Wispelaere „Darbuotojų komandiravimas“, pranešimas dėl 2012 ir 2013 m. išduotų A1 formos perkeliamųjų dokumentų, p. 15. Remiantis Eurostato duomenimis, 2013 m. visa ES darbo jėga sudarė 243 mln. žmonių (Darbo jėgos tyrimo apžvalga, 2013 m., Eurostatas (http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Labour_force_survey_overview_2013#Labour_force_in_the_EU)).

priemonė, skirta dalijimuisi kompetencija ir profesine patirtimi palengvinti;

- Z. kadangi ES darbdavių federacijoms ir profesinių sąjungų organizacijoms tenka svarbus vaidmuo kovojant su socialiniu dempingu;
- AA. kadangi yra įsipareigota nedidinti finansinės naštos verslui, ypač MVĮ;
- AB. kadangi darbo užmokesčio nustatymas priklauso valstybės narės kompetencijos sričiai;
- AC. kadangi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas savo sprendime byloje C-396/13 pabrėžė, kad priimančioji valstybė narė yra kompetentinga nustatyti minimalaus darbo užmokesčio normas ir jų apskaičiavimo tvarką ir įvertinti tam tikslui nustatytus kriterijus;
- AD. kadangi Komisijos pirmininkas pareiškė, kad už tą patį darbą toje pačioje vietoje reikėtų mokėti vienodą darbo užmokestį¹; kadangi reikia teisinio šio pareiškimo ir jo taikymo paaiškinimo;

I. Didinti kontrolę ir gerinti valstybių narių tarpusavio koordinavimą

1. mano, kad, nesant visuotinai priimtoms socialinio dempingo apibrėžties, ši sąvoka apima įvairiausio pobūdžio tyčinio piktnaudžiavimo praktiką ir ES bei nacionalinių teisės aktų (įskaitant įstatymus ir visuotinai taikomus bendrus susitarimus) apėjimą, o tai susidaro sąlygas plėtoti nesąžiningą konkurenciją neteisėtai mažinant darbo jėgos ir veiklos sąnaudas ir lemia darbuotojų teisių pažeidimus ir darbuotojų išnaudojimą; mano, kad šios praktikos padariniai ir tokios situacijos gali turėti poveikį trimis pagrindiniais aspektais:
  - ekonominiu aspektu: tam tikrų ekonominės veiklos subjektų taikoma nelegali praktika, pvz., nedeklaruojamas darbas, arba piktnaudžiaujanti praktika, pvz., fiktyvus savarankiškas darbas, gali lemti didelius rinkos iškreipimus, kurie yra žalingi sąžiningoms įmonėms, pirmiausia MVĮ;
  - socialiniu aspektu: socialinis dempingas gali lemti diskriminacinę padėtį ir nesąžiningą elgesį su darbuotojais ES ir jie gali netekti galimybės veiksmingai naudotis savo socialinėmis ir darbo teisėmis, be kita ko, susijusiomis su jų atlyginimais ir socialine apsauga;
  - finansinis ir biudžeto aspektas: dėl socialinio dempingo nemokant deramų socialinio draudimo įnašų ir mokesčių kyla grėsmė valstybių narių socialinės apsaugos sistemų finansiniam tvarumui ir viešiesiems finansams;
2. mano, kad labai svarbu užtikrinti vienodas sąlygas ir sąžiningą konkurenciją visoje ES ir naikinti socialinį dempingą; pabrėžia, kad darbo inspekcijos ir (arba) socialiniai partneriai atlieka labai svarbų vaidmenį užtikrinant, kad būtų paisoma darbuotojų teisių, nustatant deramą darbo užmokestį pagal valstybių narių teisę ir praktiką ir konsultuojant bei orientuojant darbdavius; atkreipia dėmesį į tai, kad 28 valstybės narės ratifikavo TDO konvenciją Nr. 81 dėl darbo inspekcijos, ir ragina valstybes nares užtikrinti, kad būtų įgyvendintos visos jos nuostatos; prašo Komisijos teikti pagalbą valstybėms narėms kuriant efektyvias ir veiksmingas darbo inspekcijos struktūras ir parengti rekomendacijas, paremtas TDO konvencija Nr. 81 dėl darbo inspekcijos, siekiant

---

¹ https://ec.europa.eu/priorities/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines_en.pdf

užtikrinti darbo standartų laikymąsi ir darbuotojų apsaugą, taip pat įgyvendinti nuostatas, susijusias su darbo laiku, sauga ir sveikata; primena, jog svarbų vaidmenį užtikrinant, kad būtų laikomasi galiojančių teisės aktų, atlieka socialiniai partneriai;

3. ragina valstybes nares padidinti savo kontrolės institucijų, įskaitant socialinės apsaugos ir (arba) darbo inspekcijas, agentūras ir ryšių biurus, veiksmingumą ir užtikrinti deramą jų darbuotojų skaičių ir joms skiriamus išteklius, ypač vertimo žodžiu ir raštu išteklius, be kita ko, keičiantis geriausios praktikos pavyzdžiais; ragina valstybes nares užtikrinti, kad vienas darbo inspektorius tektų 10 000 darbuotojų, kaip rekomendavo TDO, ir užtikrinti, kad inspektoriai turėtų reikiamų priemonių, jog galėtų užtikrinti ES teisės aktų laikymąsi laisvo darbuotojų ir paslaugų judėjimo srityje;
4. ragina valstybes nares pagerinti tarpvalstybinę inspekcijų tarnybų bendradarbiavimą ir elektroninę keitimąsi informacija ir duomenimis, siekiant padidinti kontrolės priemonių, skirtų kovoti su socialiniu sukčiavimu, fiktyviu savarankišku darbu ir nedeklaruojamu darbu ir užkirsti jiems kelią, veiksmingumą, taip pat pripažįstant duomenų apsaugos svarbą, ir siekiant užtikrinti valstybių narių privalomą bendradarbiavimą ir tarpusavio pagalbą; ragina valstybes nares parengti ES lygmens tęstinio mokymo programas inspektoriams, nustatyti naujus taisyklių apėjimo būdus ir organizuoti tarpvalstybinį bendradarbiavimą; pripažįsta Komisijos darbą finansuojant valstybių narių darbo inspekcijų tarpusavio mokymosi programas; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti nacionalinėms darbo inspekcijoms ir socialiniams partneriams galimybę patekti į visas darbo vietas ir visas susijusias darbdavio parūpintas gyvenimo vietas, jei tai leidžiama pagal nacionalinę teisę ir deramai gerbiamas privatumas, kadangi tai yra būtina sąlyga, kad jie galėtų atlikti savo darbą ir tikrinti socialinio dempingo atvejus; rekomenduoja Komisijai apsvarstyti galimybę paversti centro „Eurodetachment“ įgyvendinamus projektus nuolatine kontrolės ir stebėsenos veikloje dalyvaujančių darbo inspektorių (taip pat valstybės pareigūnų ir ryšių palaikymo darbuotojų komandiravimo klausimais biurų pareigūnų) mainų, bendro mokymo ir bendradarbiavimo platforma, kuri galėtų būti įtraukta į Europos kovos su nedeklaruojamu darbu platformą arba kurios veikla galėtų būti derinama su šios pastarosios platformos veikla;
5. ragina valstybes nares tam tikrais atvejais sukurti *ad hoc* darbo grupes ir, prireikus, daugiašalę darbo grupę, kurią sudarytų nacionalinių kompetentingų institucijų ir darbo inspekcijų atstovai ir kuri, gavusi visų susijusių valstybių narių leidimą ir esant įtarimų dėl socialinio dempingo, darbo neteisėtomis sąlygomis ar sukčiavimo, atliktų tarpvalstybinius patikrinimus vietoje vadovaudamasi valstybės narės, kurioje vykdomas patikrinimas, nacionaline teise ir nustatytų priedangos įmones, nesąžiningas įdarbinimo agentūras ir piktnaudžiavimą taisyklėmis, kurių vykdant išnaudojami darbuotojai; atkreipia dėmesį į tai, kad šios darbo grupės galėtų dirbti koordinuodamos savo veiklą su Europos kovos su nedeklaruojamu darbu platforma ir Vyresniųjų darbo inspektorių komitetu siekiant sumažinti susijusią finansinę naštą ir kad jos, siekdamos paskatinti keitimąsi informacija, galėtų sukurti nacionalinių socialinės inspekcijos tarnybų tinklą; mano, kad veiksmingas nacionalinių institucijų ir socialinių partnerių bendradarbiavimas yra svarbus veiksnys, padedantis užkirsti kelią socialiniam dempingui ir užtikrinti sąžiningą konkurenciją bendrojoje rinkoje;
6. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti veiksmingesnį galiojančių teisės aktų įgyvendinimą ir geresnį už darbo inspekcijas atsakingų valstybių narių organizacijų bendradarbiavimą, ypač tarpvalstybinių darbo inspekcijų klausimais; teigiamai vertina tai, kad savo veiklą pradėjo Europos kovos su nedeklaruojamu darbu platforma, ir tikslus, kuriuos ji nustatė siekdama stiprinti bendradarbiavimą nedeklaruojamo darbo prevencijos ir atgrasymo nuo jo srityje; tikisi, kad ši platforma padės nustatyti

nacionalinių ir ES darbo teisės aktų ir ES nuostatų dėl laisvo darbuotojų judėjimo, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas pažeidimo atvejus ir kovoti su jais;

7. pabrėžia, kad reikia papildyti kovos su socialinių teisių pažeidimais veiklą kovos su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių vengimu veikla, siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir vienodas sąlygas įmonėms;
8. pažymi, kad deklaracijos nepateikimas arba klaidingos deklaracijos pateikimas yra dažniausiai pasitaikantys komandiravimo taisyklių apėjimo būdai; rekomenduoja komandiravimo atveju užtikrinti, kad visose valstybėse narėse būtų privaloma ne vėliau kaip pradėdant teikti paslaugas pateikti deklaraciją ir kad tokios deklaracijos būtų įtraukiamos į registrą – tokiu būdu būtų lengviau su jomis susipažinti, sudaryti sąlygas koordinuoti valstybių narių veiklą ir sumažinti esamą teisinį netikrumą dėl skirtingų valstybių procedūrų ir dokumentų;
9. pabrėžia, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos kartu su atitinkamomis siunčiančiosios valstybės institucijomis turėtų galėti patikrinti A1 formos tikrumą, jei joms kyla didelių abejonių dėl komandiruotės vykdymo fakto; ragina laikinąją A1 formos dokumentų administravimo darbo grupę sustiprinti savo pastangas ir šiuo tikslu A1 formų patikimumą ir išnagrinėti galimybę sudaryti palankesnes sąlygas priežiūrai surenkant A1 formos dokumentus į vieną skaitmeninę sistemą; ragina Komisiją ir valstybes nares imtis visų reikalingų priemonių siekiant užtikrinti, kad elektroninių socialinės apsaugos informacijos mainų (EESSI) sistema deramai veiktų, būtų naudojama visose valstybėse narėse ir pritaikyta MVĮ poreikiams; pabrėžia, kad geresnės galimybės darbuotojams, darbdaviams ir darbo inspektoriams gauti informaciją, pvz., naudojantis viena bendra nacionaline interneto svetaine, yra svarbi kovos su taisyklių pažeidimais priemonė;
10. ragina valstybes nares ratifikuoti ir įgyvendinti TDO konvenciją Nr. 189 dėl namų ūkio darbuotojų; ragina valstybes nares sukurti teises sistemas, suteikiančias galimybę namų ūkio darbuotojams ir slaugytojams teisėtai dirbti, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą darbdaviams ir sąžiningas įdarbinimo sąlygas bei deramas darbo sąlygas darbuotojams; ragina valstybes nares įvertinti namų ūkio darbuotojų įdarbinimo sąlygas ir, jei reikia, pagal dabartines Sutartis (visų pirma, SESV 153 straipsnio 1 dalį) pateikti rekomendacijas dėl jų pagerinimo, įskaitant tinkamą mokymą ir informavimą apie šios kategorijos darbuotojų teises ir pareigas;
11. pažymi, kad moterys labiausiai nukenčia nuo socialinio dempingo tam tikruose sektoriuose, ypač namų ūkio tvarkymo ir priežiūros sektoriuje (pirmiausiai priežiūros namuose), ragina Komisiją bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis įvertinti visus atvejus, kai moterys patiria socialinio ir darbo užmokesčio dempingo problemą arba dirba nedeklaruojamą darbą, taip pat galiojančius susijusius ES teisės aktus;
12. ragina valstybes nares gerinti viešųjų įstaigų, profesinių sąjungų ir NVO tarptautinį ir vietos lygmens bendradarbiavimą, kad būtų sprendžiamos neretai itin sudėtingos darbuotojų migrantų patiriamos problemos ir atsivergiama į darbo sąlygas, taip pat ir kitus elementus, susijusius su gyvenimo kokybe, įskaitant bendrąją sveikatą, socialinę įtrauktį ir apgyvendinimą;
13. pabrėžia, kad svarbios Direktyvos 2014/67/ES nuostatos dėl tarpvalstybinio finansinių administracinių sankcijų ir (arba) baudų taikymo, kurios padės pašalinti teisės aktų pažeidimus; mano, kad kompetentingos institucijos turėtų galėti taikyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, įskaitant galimybę laikinai sustabdyti paslaugų teikimą tais atvejais, kai rimtai pažeidžiami komandiravimo teisės aktai arba taikytinos

kolektyvinės sutartys; mano, kad tokių baudų dydis turėtų būti atgrasantis veiksnys ir kad derėtų patobulinti MVI skirtą informaciją apie taikomus teisės aktus dėl komandiravimo;

14. ragina valstybes nares gerokai pagerinti keitimąsi informacija, susijusia su komandiruoju darbuotojų socialine apsauga, siekiant sustiprinti galiojančių teisės aktų vykdymo užtikrinimą; primena savo raginimą Komisijai įvertinti, kiek naudinga pradėti taikyti ir, jei tinkama, suteikti apsaugotą nuo klastojimo Europos socialinio draudimo kortelę ar kitą visoje ES galiojantį elektroninį dokumentą, kuriame būtų galima išsaugoti visus duomenis, reikalingus patikrinti asmens socialinės apsaugos būklę atsižvelgiant į jo darbo santykius¹, taip pat nurodyti su darbuotojo komandiruojamais susijusią informaciją, griežtai laikantis duomenų apsaugos taisyklių, ypač kai tvarkomi neskelbtini asmens duomenys; vis dėlto pabrėžia, kad šia nuostata jokių būdu neturi būti varžoma ar silpninama priimančiųjų šalių valdžios institucijų ir socialinių partnerių teisė vadovaujantis nacionaline teise ir praktika peržiūrėti tokioje kortelėje saugomų duomenų turinį, jį kontroliuoti ir tikrinti;
15. ragina parengti įmonių, įskaitant priedangos įmones, atsakingų už šiurkščius Europos darbo ir socialinės teisės aktus pažeidimus (po to, kai jos gavo išankstinį įspėjimą), ES masto sąrašą, su kuriuo galėtų susipažinti tik atitinkamos tikrinančios institucijos; ragina uždrausti šioms įmonėms teisės aktais nustatytą laikotarpį dalyvauti viešuosiuose pirkimuose, gauti viešąsias subsidijas ir naudotis ES lėšomis;
16. ragina ES ir valstybes nares tarpvalstybiniu mastu bendradarbiauti vykdymo užtikrinimo informacijos klausimais, suteikti stebėsenos institucijoms geresnę prieigą prie valstybių narių nacionaliniuose elektroniniuose registruose bei Europos kelių transporto įmonių registre (ERRU) esančių duomenų, taip pat sudaryti pažeidimų, dėl kurių vežėjai kelių transportu praranda nepriekaištingą reputaciją, sąrašą, į jį įtraukiant bet kokių susijusių ES teisės aktų nesilaikymo atvejus; pabrėžia, kad atsakomybė už taisyklių pažeidimą turėtų tekti asmenims, teikiantiems nurodymus darbuotojams;

II. Reglamentavimo spragų naikinimas siekiant užtikrinti, kad būtų vykdomi nacionalinės ir ES darbo ir socialinės teisės aktai, bei vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principo taikymas

17. ragina Komisiją imtis veiksmų siekiant pašalinti dabar galiojančiose taisyklėse nustatytus trūkumus, kad būtų veiksmingai kovojama su socialiniu dempingu, taip pat su socialiniu ir fiskaliniu sukčiavimu;
18. ragina Komisiją atidžiai stebėti Direktyvos 2014/67/ES įgyvendinimą ir Europos platformos, skirtos bendradarbiavimui sprendžiant nedeklaruojamo darbo problemą gerinti, veiksmingumą kovojant su priedangos įmonių reiškiniu, plačiau taikant principą, pagal kurį kiekviena įmonė turėtų turėti vieną pagrindinę būstinę, ir užtikrinant, kad tais atvejais, kai naudojant komandiruotus darbuotojus laisvai teikiamos paslaugos, kiekvienas atitinkamų paslaugų teikėjas vykdytų realią veiklą įsisteigimo valstybėje narėje ir būtų tikra įmonė; primena, jog svarbus darbuotojų komandiravimo pagrindimas yra atitinkamos įmonės reali veikla jos kilmės valstybėje; primena, kad Europos Parlamento Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas atmetė pasiūlymą dėl direktyvos dėl privačios ribotos atsakomybės bendrovės, nes kai kurios siūlomos nuostatos galėtų sudaryti palankesnes sąlygas sukurti tokius subjektus, kurių socialinė ir ekonominė veikla yra fiktyvi, kurie pažeidžia savo prievolės pagal sutartis ir teisės aktus

---

¹ 2014 m. sausio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl veiksmingų darbo inspekcijų kaip darbo sąlygų gerinimo Europoje strategijos (Priimti tekstai, P7_TA(2014)0012).

ir dėl kurių būtų prarasta milijardai eurų mokestinių įplaukų; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę pasiūlyti skaidrų ir prieinamą įmonių registrą, į kurį būtų įrašytos visos ES bendrovės, ir nustatyti privalomą reikalavimą naudoti Elektroninių socialinės apsaugos informacijos mainų sistemą;

19. ragina Komisiją parengti naują valstybių narių pažangos įgyvendinant būtinus patobulinimus savo nacionalinėse mokesčių administravimo institucijose ir sistemose kovos su mokestiniu sukčiavimu tikslais ataskaitą, kaip pasiūlyta Komisijos komunikate „Veiksmų planas stiprinti kovą su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu“ (COM(2012)0722);
20. pažymi, kad Direktyvoje 96/71/EB nurodomi tik SESV 64 ir 74 straipsniai, susiję su laisve teikti paslaugas ir su įsisteigimo laisve, nors vienas iš pagrindinių tos direktyvos tikslų – darbuotojų apsauga; be to, primena, kokie svarbūs SESV 151 ir 153 straipsniai, kuriuose nustatyti ES ir jos valstybių narių tikslai skatinti užimtumą, gerinti gyvenimo ir darbo sąlygas, užtikrinti deramą socialinę apsaugą, skatinti socialinį dialogą ir kovoti su atskirtimi;
21. pripažįsta riziką, susijusią su ilgomis subrangos grandinėmis; primena, kad valstybės narės, konsultuodamosi su atitinkamais socialiniais partneriais, nacionaliniu lygmeniu gali sukurti bendros atsakomybės mechanizmus, kurie taikomi vietos ir užsienio įmonėms, kad vietos ir užsienio darbuotojai galėtų pasinaudoti savo teisėmis; primena, kad ši galimybė buvo patvirtinta pagal Direktyvą 2014/67/ES; ragina Komisiją atidžiai stebėti, kaip taikomas ta direktyva valstybėms narėms nustatytas įpareigojimas numatyti priemones, kuriomis užtikrinama, kad statybos sektoriuje rangovas, galėtų būti laikomas atsakingu už subrangos grandinėse komandiruojamų darbuotojų, kurių darbdavys yra to rangovo tiesioginis subrangovas, teisių laikymąsi;
22. atkreipia dėmesį į problemas, susijusias su Direktyva 96/71/EB ir jos įgyvendinimu; pabrėžia, kaip svarbu spręsti šias problemas, kad būtų užtikrintos teisingos darbo sąlygos, darbuotojų teisių laikymasis ir vienodos veiklos sąlygos komandiravimui ir vietos įmonėms priimančiojoje šalyje (tai ypač svarbu MVI); ragina laiku įgyvendinti Direktyvą 2014/67/ES; atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą persvarstyti Direktyvą 96/71/EB įtraukiant nuostatą dėl komandiravimo laikotarpių apribojimo, nustatant nuostatas dėl darbo užmokesčio ir apibrėžiant darbo sąlygas, siekiant užtikrinti vienodo požiūrio principo ir draudimo diskriminuoti dėl pilietybės laikymąsi, kaip įtvirtinta ES teisėje dar steigimo sutartimis; primygtinai reikalauja, kad komandiravimo taisyklės turėtų būti aiškios, proporcingos ir pagrįstos; pabrėžia, kad būtina laikytis priimančiosios šalies kolektyvinių sutarčių ir darbo santykių sistemų nuostatų;

Mobilieji darbuotojai. Kova su socialiniu dempingu transporto sektoriuje

23. ragina užtikrinti griežtesnę taisyklių dėl darbo ir poilsio laiko įgyvendinimo kelių transporto sektoriuje stebėseną; ragina pagerinti stebėsenos prietaisus ir laiku įdiegti išmaniuosius tachografus, skirtus profesiniam naudojimui, siekiant užtikrinti, kad valstybės tinkamai, efektyviai ir nediskriminuojant įgyvendintų galiojančius teisės aktus, nesukurdamos jokios nereikalingos administracinės naštos; ragina Komisiją įvertinti galimybę visiems Bendrijos licenciją turintiems veiklos vykdytojams sukurti elektroninę integruotą veiklos vykdytojo bylą, kuria būtų siekiama rinkti visus per patikras kelyje surinktus aktualius duomenis apie vežėją, transporto priemonę ir vairuotoją;
24. ragina intensyviau vykdyti patikras, kaip laikomasi darbo laiko, budėjimo laiko, vairavimo trukmės ir poilsio laiko reikalavimų visuose susijusiuose sektoriuose

(pavyzdžiui, statybos, maitinimo, sveikatos priežiūros bei transporto srityse), ir taikyti sankcijas už rimtus pažeidimus;

25. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę įsteigti Europos kelių transporto agentūrą, kuri užtikrintų tinkamą ES teisės aktų įgyvendinimą ir visose valstybėse narėse skatintų standartizavimą ir bendradarbiavimą kelių transporto srityje;
26. ragina Komisiją koordinuoti ir stiprinti nacionalinių valdžios institucijų bendradarbiavimą kelių transporto teisės aktų klausimais, be kita ko, keičiantis informacija, ir dėl kitų veiksmų, kuriais siekiama remti teisės aktų įgyvendinimą ir užtikrinti operatoriams vienodas veiklos sąlygas; pažymi, kad už šio srities teisės aktų įgyvendinimą visų pirma atsakingos valstybės narės; primygtinai ragina valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti su organizacija „Euro Contrôle Route“ ir Europos kelių eismo policijos tinklu (TISPOL) siekiant pagerinti ES kelių transporto teisės aktų vykdymą, užtikrinant vienodą ir tinkamą jų įgyvendinimą;
27. ragina Komisiją kelių transporto sektoriaus mobiliems darbuotojams bendrai taikyti Reglamento (EB) Nr. 593/2008 (Roma I) 8 straipsnio 2 dalį taip, kaip ji yra išaiškinta Teisingumo Teismo sprendime dėl *Koelzsch* bylos (C-29/10, 2011 m. kovo 15 d. Teismo (didžiosios kolegijos) sprendimas);
28. ragina Komisiją ir valstybes nares keistis nuomonėmis, siekiant paaiškinti atitinkamas nuostatas, kad galima būtų atskirti darbuotojus ir savarankiškai dirbančius asmenis, siekiant kovoti su fiktyvaus savarankiško darbo reiškiniu, taip pat prašo Komisijos pasiūlyti konkrečias rekomendacijas, pagrįstas rodikliais, ar egzistuoja darbo santykiai pagal Tarptautinės darbo organizacijos rekomendaciją Nr. 198 dėl darbo santykių, nediskriminuojant tikrai savarankiškai dirbančių darbuotojų, turinčių mažai klientų; pabrėžia, kad reikia stebėti oro linijų lakūnų, traukinių mašinistų ir panašių darbuotojų užimtumo padėtį bei jų darbo santykius su įmonėmis, kurioms jie dirba; pabrėžia, kad fiktyvaus savarankiško darbo problema turi didelių padarinių darbuotojų socialinei apsaugai bei saugai ir gali turėti poveikį laisvai konkurencijai;
29. nepritaria tolesniam kabotažo liberalizavimui, kol nebus griežčiau įgyvendinama dabartinė teisinė sistema; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl geresnių taisyklių, siekiant užtikrinti geresnį įgyvendinimą ir palengvinti stebėseną; ragina Komisiją peržiūrėti Kombinuoto vežimo direktyvą (92/106/EEB)¹, kad būtų panaikinta nesąžininga praktika, ir ragina imtis kitų priemonių, kad būtų užtikrintas socialinės srities teisės aktų, susijusių su kombinuotu vežimu, laikymasis;
30. ragina tas valstybes nares, kurios taiko rinkliavos sistemą, pateikti surinktus rinkliavos duomenis stebėsenos institucijoms įvertinti, kad kabotažo operacijos būtų tikrinamos veiksmingiau;
31. rekomenduoja, kad įmonių turto įsigijimo ar perdavimo atvejais būtų aiškiai nurodyta, kurie reikalavimai vykdomi ir įtraukiami į naujas sutartis pagal Direktyvą 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo²;

---

¹ 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos direktyva 92/106/EEB dėl tam tikrų kombinuoto krovinių vežimo tarp valstybių narių tipų bendrųjų taisyklių nustatymo (OL L 368, 1992 12 17, p. 38).

² 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju,

32. ragina tobulinti Reglamentą (EB) Nr. 1008/2008 siekiant užtikrinti privalomą nacionalinės darbo teisės aktų taikymą ES teritorijoje veiklos bazes turinčioms oro transporto bendrovėms, pagerinti termino „pagrindinė verslo vieta“ apibrėžtį ir koncepciją, taip pat koordinuojant socialinės apsaugos sistemas ir darbo teisę, suderinti Reglamente (ES) Nr. 83/2014¹ ir Reglamente (ES) Nr. 465/2012² taikomo termino „pagrindinė buvimo vieta“ apibrėžtį, taikomą įgulos nariams;
33. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares taikant Europos aviacijos saugos agentūros (EASA) reglamentą ir kitus atitinkamus teisės aktuose pritarti tiesioginio įdarbinimo sutartims kaip standartiniam modeliui ir apriboti netipinių įdarbinimo sutarčių naudojimą;
34. ragina apsaugoti socialines orlaivių įgulų narių teises;
35. ragina valstybes nares peržiūrėti savo teisės aktus siekiant užtikrinti, kad visos sutartys aviacijos sektoriuje užtikrintų kokybiškas darbo vietas ir geras darbo sąlygas; mano, kad mažų garantijų darbo sąlygos – tai veiksnys, skatinantis saugumo rizikos didėjimą; pabrėžia, kad dėl konkurencingumo neturi būti mažinama darbuotojų socialinė apsauga ar bloginama paslaugų kokybė;
36. pabrėžia, kad turėtų būti stiprinami 2015 m. gruodžio 7 d. Komisijos paskelbto komunikato „Europos aviacijos strategija“ socialiniai aspektai, nes geros įdarbinimo ir darbo sąlygos yra tiesiogiai susijusios su keleivių ir darbuotojų saugos ir saugumo užtikrinimu; be to, pabrėžia, jog Komisijai ir valstybėms narėms reikia stebėti ir užtikrinti, kad ES teritorijoje veiklos bazes turinčios oro transporto bendrovės tinkamai vykdytų nacionalinės darbo teisės aktus ir kolektyvines sutartis; atsižvelgdamas į tai primena, kad esama socialinių ir aplinkos standartų, paslaugų kokybės ir saugos ryšio; pripažįsta, kad svarbu numatyti civilinės aviacijos sektorių techninės priežiūros darbuotojų būtiniausius mokymus; ragina Komisiją pasiūlyti peržiūrėti 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 868/2004³ dėl apsaugos nuo subsidijavimo ir nesąžiningos kainų nustatymo veiklos, darančių žalą Bendrijos oro vežėjams, teikiantiems oro susisiekimo paslaugas iš šalių, kurios nėra Europos bendrijos narės, ir išnagrinėti jo neįgyvendinimo priežastis; ragina Komisiją ir valstybes nares peržiūrėti taisykles dėl pradinio lėktuvo įgulos mokymo ir licencijų teikimo, pašalinant trūkumus, skatinančius pilotų išnaudojimą (pavyzdžiui, „mokėk ir skrisk“ tipo (angl. *pay-to-fly*) sutartis);
37. ragina Komisiją išnagrinėti galimybę pateikti papildomą pasiūlymą dėl taikytinų darbo sąlygų laivybos sektoriuje, be kita ko, laivų įguloms;
38. mano, kad jūrų sektoriuje Komisija turėtų užtikrinti visapusišką socialinės srities teisės aktų, įskaitant 2006 m. konvenciją dėl darbo jūrų laivyboje, įgyvendinimą; ragina Komisiją ir valstybes nares apsvarstyti priemones, skatinančias Europoje gyvenančių

---

suderinimo (OL L 82, 2001 3 22, p. 16).

¹ 2014 m. sausio 29 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 83/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 965/2012, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 216/2008 nustatomi su orlaivių naudojimu skrydžiams susiję techniniai reikalavimai ir administracinės procedūros (OL L 28, 2014 1 31, p. 17).

² 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 465/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ir Reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 įgyvendinimo tvarką (OL L 149, 2012 6 8, p. 4).

³ OL L 162, 2004 4 30, p. 1.

kvalifikuotų jūrinių įdarbinimą ir išlaikymą darbo vietoje;

Iššūkių, susijusių su ekonomikos skaitmeninimu, numatymas

39. primena, kad svarbu skaitmeninės ir bendro vartojimo ekonomikos plėtra susieti su darbuotojų apsauga šiame naujame sektoriuje, kuriame vykdant lankstesnę darbo praktiką gali atsirasti užimtumo formos, kurioms taikomi žemesni socialinės apsaugos, darbo laiko, darbo vietos, mokymo, darbuotojų dalyvavimo ir darbo vietos apsaugos standartai; pabrėžia, kad, vadovaujantis ES pagrindinių teisių chartija ir nacionaline praktika, šių naujų darbo formų kontekste turi būti taikoma asociacijos laisvė ir teisė į kolektyvines derybas; pabrėžia, kad valstybės narės turi pritaikyti savo teisės aktus skaitmeninei ir bendro vartojimo ekonomikai, ir ragina Komisiją, valstybes nares ir socialinius partnerius skubiai įvertinti šiam sektoriui taikomus ES teisės aktus ir, jei būtina, parengti pasiūlymus reguliuoti skaitmeninę, dalijimosi ir bendro vartojimo ekonomiką, kad būtų užtikrinta sąžininga konkurencija ir darbuotojų teisių apsauga;
40. pažymi, kad skaitmeninimas daro labai svarbų poveikį Europos darbo rinkoms; pabrėžia, kad, viena vertus, skaitmeninimas gali padėti kurti naujus verslo modelius ir naujas darbo vietas (ypač aukštos kvalifikacijos, tačiau ir žemos kvalifikacijos darbuotojams), bet, kita vertus, jis taip pat gali skatinti mažų garantijų darbo formas; pabrėžia, kad į bendrosios skaitmeninės rinkos strategiją reikia įtraukti socialinius klausimus, kad būtų visiškai išnaudojamas atitinkamas užimtumo ir augimo potencialas, kartu užtikrinant stiprią užimtumo apsaugą; ragina Komisiją formuoti socialiniu požiūriu teisingą ir tvarią bendrąją skaitmeninę rinką; mano, kad esamos socialinės apsaugos sistemos turėtų būti pritaikytos prie skaitmeninės ir bendro vartojimo ekonomikos darbuotojų poreikių, siekiant užtikrinti tinkamą tų darbuotojų socialinę apsaugą;
41. primena, kad tam tikruose ekonomikos sektoriuose, pvz., žemės ūkio sektoriuje, darbo laikas priklauso nuo sezoninių suvaržymų;

III. Link aukštesniais standartais paremtos socialinės konvergencijos

42. pabrėžia pagrindinių teisių viršenybę; ragina Komisiją ir valstybes nares remti ir stiprinti socialinį dialogą, kuris atlieka labai svarbų vaidmenį siekiant gerų darbo sąlygų; pabrėžia, kad darbo teisė ir aukšti socialiniai standartai atlieka labai svarbų vaidmenį keičiant ekonominę pusiausvyrą, remiant pajamas ir skatinant investicijas į pajėgumus; taip pat pabrėžia, kad ES teisės aktuose ir politikos dokumentuose turi būti paisoma profesinių sąjungų teisių ir laisvių, laikomasi kolektyvinių sutarčių ir vienodo elgesio su darbuotojais principo;
43. ragina Komisiją imtis konkrečių pagalbos socialinio dempingo poveiktoms moterims priemonių – rengiant visą bendrąją politiką ir priemones daugiausiai dėmesio skirti tam, kad būtų pasiekta lygybė, atsižvelgiant į dabartinę darbo rinkos segregaciją ir nelygybę darbo sutarčių srityje, kurias rodo tebesantys dideli moterų ir vyrų darbo užmokesčio skirtumai;
44. pabrėžia, kad nelygybė Europoje didėja ir taip kenkiama su skurdu ir užimtumu susijusių strategijos „Europa 2020“ tikslų siekimui;
45. pabrėžia, jog svarbu Sąjungos teritorijoje ir (arba) euro zonoje sukurti ekonominius, fiskalinius ir socialinius mechanizmus, kuriais būtų galima pagerinti ES piliečių gyvenimo lygį sumažinant ekonominius ir socialinius skirtumus; taip pat primygtinai reikalauja, kad Komisija atsižvelgtų į nuomones dėl socialinių klausimų, siekiant

konvergencijos būdu stiprinti darbuotojų apsaugą;

46. primena Komisijos įsipareigojimą sukurti socialinių teisių ramstį ir pabrėžia, kad reikia užtikrinti aukštesniais standartais paremtą socialinę konvergenciją siekiant SESV 151 straipsnyje nustatytų tikslų; pabrėžia, kad nustačius skirtingų nacionalinių socialinių sistemų lyginimo kriterijus sukurti tokio ramsčio – jie gali būti laikomi tik preliminaria analitine priemone; pabrėžia, kad socialinių teisių ramsčio nustatymas neturėtų skatinti jau galiojančių darbo ir socialinių standartų mažinimo;
47. atkreipia dėmesį į skirtingą darbuotojų ir darbdavių socialinio draudimo įmokų apimtį įvairiose valstybėse narėse; prašo Komisijos įvertinti ekonominį ir socialinį šių skirtumų poveikį bendrojoje rinkoje;
48. mano, kad darbo užmokestis, kuriuo darbuotojams sudaromos deramo gyvenimo galimybės, yra svarbus siekiant užtikrinti socialinę sanglaudą ir išsaugoti ekonomikos produktyvumą; ragina gerbti ir skatinti kolektyvines derybas; taip pat rekomenduoja nustatant nacionalinį minimalų darbo užmokestį apibrėžti mažiausią darbo užmokestį, jei taikytina, deramai atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės praktiką ir pasikonsultavus su socialiniais partneriais, siekiant, jei įmanoma, laipsniškai pasiekti ne mažiau kaip 60 proc. atitinkamo nacionalinio vidutinio darbo užmokesčio, kad būtų išvengta pernelyg didelių darbo užmokesčio skirtumų, būtų remiama bendra paklausa ir ekonomikos atsigavimas ir sukuriamas pagrindas aukštesniais standartais paremtai socialinei konvergencijai;
49. atkreipia dėmesį į galimą automatinių stabilizavimo priemonių reikšmę; pabrėžia, kad būtina kartu su šiomis stabilizavimo priemonėmis įgyvendinti užimtumo politiką, kurios pagrindinis tikslas būtų kokybiškų darbo vietų kūrimas;
50. ragina Komisiją kartu su valstybėmis narėmis apsvarstyti, ar reikia imtis veiksmų ES lygmeniu, kad būtų galima spręsti įvairius aspektus, susijusius su užsakomosiomis paslaugomis, be kita ko, bendrosios atsakomybės išplėtimą subrangos grandinėje;
51. pabrėžia, jog turi būti numatyta, kad visi subrangovai, įskaitant laikinojo įdarbinimo agentūras, kurios dažniausiai siunčia moteris į kitas valstybes nares namų ūkio darbams ir priežiūrai namuose, teisiškai atsako už nesumokėtą darbo užmokestį, socialinio draudimo įmokas, draudimą nuo nelaimingų atsitikimų ir traumų bei ligų; pabrėžia, kad subrangovai taip pat turi galėti suteikti pagalbą darbuotojams nederamo klientų elgesio ir piktnaudžiavimo bei repatriacijos atvejais;
52. prašo Komisijos apsvarstyti galimybę sukurti priemonę, pagal kurią įmonėms numatoma didesnė rūpestingumo pareiga – tiek jų patronuojamųjų įmonių, tiek subrangovų, kurie vykdo veiklą trečiojoje šalyje, atžvilgiu – ir jos įpareigojamos būti atsakingos už tai, kad būtų užkirstas kelias žmogaus teisių pažeidimams, korupcijai, rimtam kūno sužalojimui ar žalai aplinkai bei TDO konvencijų pažeidimams;
53. mano, kad komandiruočių darbuotojų iš trečiųjų valstybių įdarbinimui turi būti taikoma Direktyva 96/71/EB ir Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentas, vadovaujantis Pasaulio prekybos organizacijos taisyklėmis dėl laisvo fizinių asmenų judėjimo (vadinamojo 4-ojo paslaugų teikimo būdo) ir prekybos susitarimais, siekiant apsaugoti nuo palankesnių sąlygų suteikimo įmonėms ir darbuotojams iš trečiųjų valstybių nei iš valstybių narių;
54. prašo Komisijos kiek įmanoma atsižvelgti į šios rezoliucijos rekomendacijas;

55. pabrėžia, kad reikia geriau derinti įvairias ES politikos priemones;

o

o o

56. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.